

quantam irritatis alioquin Protestantium, vrbis restitutionem frustra petentium animis addiderit fomitis materiam, dici vix potest.

Hinc comitia Ratisbonensia 1609., in quibus de maioribus certatum, sine decreto dissoluta exceperunt alia eodem in loco 1613. celebrata, in quibus diserte postularunt Protestantes, ne, si quando in partes irent, maior Catholicorum suffragiorum numerus, vinceret, ipsisque fraudi foret

LONDORP. t. I. l. I. c. 9. et 38. §. 2 - 18.

Silentio hoc loco praetereundem non est, quod, quo tempore de iure eundi in partes in his comitiis egerunt Protestantes, cum illis, testibus actis apud LONDORPIVM t. I., neque Saxoniae Elector nec quidam alii fecerint Principes Augustanae confessioni addicti. Qua quidem re me facile induci passus sum ad credendum, fieri non potuisse vt tunc Protestantes in ea fuerint sententia, quasi vno vel quibusdam religionis suae membris dissentientibus, hoc iure eundi in partes vti non possent.

In comitiis Ratisbonensibus a 1641. post abitum legatorum Luneburgici et Cassellani mollius actum, totumque negotium ad conuentum deputatorum Francofurri ad Moenum habendum in Calendas Maii a 16 6. reiectum, sed quod Euangelici separatim de grauaminibus suis ibi agere volebant, Osnabrugam tandem fuit translatum.

§. XI.